

TC-OK-16-58

Opat J. Rybiński rozbudował ok. 1755 siedzibę opacką z XV w. na rokokowy pałacyk i przekształcił wg. planów K. Dębińskiego pld-zach. część ogrodów klasztornych na francuski ogród klasyczny, z rozległym parterem przed pałacem i wielką aleją z kanałem, otwierającą słynny widok na morze. Ok. 1782 opat K. Hohenzollern powiększył/ogród o romantyczny park, w którym znajdowały się pawilony i świątynie, wzgórza, stawy i kaskady, "groty szeptów", oranżeria i palniarnia. Dalsza rozbudowa i przekształcenie parku nastąpiła w XIX w/ przez G. Schondorffa a ok. 1900 E. Wocke założył wielkie alpinarium.

Opat J. Rybiński rozbudował o. 1755 opacką siedzibę z XV w. wznosząc rokokowy pałac oraz przekształcił wg. proj. K. Dębińskiego pld.zach. część ogrodów klasztornych na francuski ogród klasyczny, z rozległym parterem i wielką aleją lipową i kanałem otwierającym słynny widok na morze. Ok. 1782 opat K. Hohenzollern powiększył ogród wg. proj. J. G. Saltzmana, tworząc romantyczny park z pawilonami i świątyniami, wzgórzami, stawami i kaskadą. "grotymi szeptów", oranżerią i palniarnią. Dalsze przekształcenie parku nastąpiło w XIX w. przez G. Schondorffa, a z pocz. XX w. E. Wocke założył wielkie alpinarium.